

Bitul liber

VĂRăDINTA NEUFRIGIUROASĂ PLĂTĂ ÎN VALUȚI
ad. 16 de noiembrie Anul II - No. 1
PRET - 145; pentru autohtonii - 75 leu

Implinesc un an și vor să-mi tăie motul! Dar nu mă dau bătut. Am fost copil precoce... Doar la sase luni mi-au dat dintii și mi-am arătat, "muscind". Sunt considerat că fac parte din categoria copiilor recalciitranti, dar veninul meu e ușor și binefăcător (-pentru unii).

Am debutat cu o mașină de scris stirbă. De frică sau din simpatie mi s-a oferit, apoi, drept ajutor un xerox, dar că orice lucru oferit cu jumătate de înimă, acesta nu a funcționat decât o scurtă perioadă de timp.

De cind cu liberalizarea prețurilor, și urșitoarele au devenit mai zgârcite: abia la un an s-au indurat să-mi dea un TELENOVA. Acum să se tina elementele destabilizatoare... Deși opozitia se bucură de ajutorul material al social-democraților, "dacă dragoste nu e, nimic nu e!"

Sunt eu mic acum și n-ajung prea departe; nu ies pe poarta liceului... dar sunt și dracului. și stiu multe.

Cu ocazia împlinirii unui an de la naștere, îmi doresc să am parte de și mai mulți prieteni (doar adevărul n-ar trebui să supere), de mai mulți colaboratori, în scopuri educative, bineînțeles și de ce nu... poate că la anul voi ajunge să merg pe picioare și dincolo de poarta liceului:

*Happy birthday
to me!*

Bitul

Intrucit regulamentul din numărul trecut a produs valuri, mentionăm că era un regulament utopic, nu se referă la persoane reale.

Urmăză un fel de continuare, dar fără profesori.

- * Să ridicăm învățatura atât de sus, încit să nu mai ajungem la ea.
- * Cine se scoală de dimineață, casca toată ziua.
- * Munca l-a făcut pe om, dar nici lenea n-a omorit pe nimeni.
- * Liceul nu e cinciumă, să stai toată ziua acolo.
- * Dacă colegul tău învăță, nu e motiv să faci și tu la fel.
- * Nouă nu ne frică de scoala, pentru că stim să ne ferim de ea.
- * Cine nu muncește nu greseste, cine nu greseste trebuie premiat.
- * Nu lăsa pe mîine ce poti face azi, lasă pe poimîine, că poate nu mai trebuie.
- * Lenea e sănătatea curată.
- * Munca înnobilează pe om, dar noi nu avem nevoie de nobili.

P.P & B.I.

Dragi români, scumpi prieteni,

Este ora două noaptea și nu reușesc să adorm; de altfel, cine ar putea să doarmă în noaptea astă atât de tristă, tristă pentru că plecați și cu plecare voastră mulți dintre noi pierd cunoșcuții, ce spun, adevărății prieteni. Sosirea voastră a fost așteptată cu nerăbdare. Sejurul vostru -- o bucurie pentru toți. Plecarea voastră -- un regret enorm pentru cei pe care i-ai întâlnit. Vă întoarceți în țara voastră care ne este necunoscută. Bineînțeles veți regăsi pe cei ai propriului, familiale, dar să știți că lăsați un mare gol în urma voastră, că lipsa voastră de la Epernay va fi simțită mult timp. Sejurul vostru nu neiese din minte și nu a început să fie subiect de discuție. Cel mai mic fapt ne va aminti sejurul vostru în capitala řampaniei. Din aceste 15 zile, mult prea scurte, avem multe lectii de învățat. Ar fi prea lungă și poate inutilă evocarea tuturor acestor lectii în scrișoare, în măsură în care, fiecare având propria sa personalitate, eu nu ăș vrea să impun colegilor mei ideile mele, percepțiile mele despre ceea ce diferențiază modurile noastre de viață.

Aș vrea, totuși, să citez simpatia voastră, politețea și imposibilitatea voastră. Vreau să stăru pe această ultimă caracteristică, pentru că ea m-a impresionat cel mai mult. Aici, în Franță, noi suntem foarte expansivi -- cel mai mic fapt ne poate întrista sau în aceeași măsură ne poate face să sărim în sus de bucurie. Acest fenomen apricate că nu l-am observat deloc printre voi. Bineînțeles că în sufletele voastre vă bucurăți în timpul sejurului și poate în special atunci, la serata noastră, dacă discoteca sau la Cecile, după cum cred că aji (continuare în pag.)

Ne cerem scuze,
rea caracterului în locul,
se va căuta
să se cunoască aceasta, mai fac în
o cunoștință: celebra tagadă
dreptate. Mai în urmă, se dovedește că în susul ministrului
Justiție, cu niste nenoroci
unei omenești, făurise, ult
terior provocării scandalului
toate actele de năpăstui
contra Mitropolitului: după
l-au pedepsit, să-l gîndit să
găsească și-o vină. Atunci
d. Stănescu, văzind că lucruri
nu pot merge mai departe
fata răscoalei generale, scri
nind de ciudă, consiliaza pa
tidul să se retragă dela put
re-arat și de adevărății să sco
pi, cind nu mai poate impun
altceva, se fringe de mijloc
se impune singură cu coada
ceafă să se usuzeze de venin

In numărul precedent, pagina

soț, în sus, în locul de
să se cunoască aceasta, mai fac în
o cunoștință: celebra tagadă
dreptate. Mai în urmă, se dovedește că în susul ministrului
Justiție, cu niste nenoroci
unei omenești, făurise, ult
terior provocării scandalului
toate actele de năpăstui
contra Mitropolitului: după
l-au pedepsit, să-l gîndit să
găsească și-o vină. Atunci
d. Stănescu, văzind că lucruri
nu pot merge mai departe
fata răscoalei generale, scri
nind de ciudă, consiliaza pa
tidul să se retragă dela put
re-arat și de adevărății să sco
pi, cind nu mai poate impun
altceva, se fringe de mijloc
se impune singură cu coada
ceafă să se usuzeze de venin

CRIZA

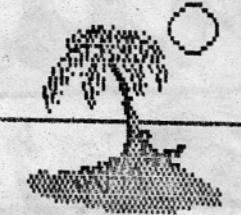
Si cu toate acestea, colectivii stau și vor sta la părte pînă la sfîrșitul ciucui lor legislaturi, ca să cedeasă că ceea ce pare anormal poate deveni și o stare normală. Însă, desigur, le cunosc pielea, sper că atunci cind va cădea tot or avea atîta omenie nu se mai plingă de altceva decît numai de ei însiși. Si tare imi vine a crede tocmai pentru astă sunt îngăduiti de ei din toate părțile nu să mai pomenească vreodată partid intr-o țară constituțională.

Nu trece mult și guvernul provoacă un scandal nemaipomenit care tine vreo seapte luni care cit păcăli amenință să proporționeze unei revoluții. Scandalul începe cu călcarul Mitropoliei și cu brutalizările Mitropolitului și merge crescând pînă la călcarea Universității, unde bătausii, entuziasmati de basmac, sub comanda prefectului de poliție, fratele ministrului de Justiție, atât de studenți în salele de studii, le sparg capetele și străpungă cu parul. În acel timp, la poliție, cîtiva hajaci se dedau la urgia torturii contra unor oameni prietai la intimplare în invalimăse de pe drum. Atât sunt de aripi colectivistii în porniri lor, inexplicabilă amintire decît doar prin răutățea și stupidia, incit, că să-si justifice tot scandalul acestui gratuit, publică în vasta "Intelectuală" niste închipuite acte compromisatoare pe care victimă lor nenorocita îl împinge recunoscă că însă și celebra erau numai niste plastografii, că ei au fost atât de orbită, incit au luat drept dovezi temeinice născociri unui biet ocnaș, care nu nu avea nimic de pierdut. De înainte de a fi siliti să recunoască aceasta, mai fac în o cunoștință: celebra tagadă dreptate. Mai în urmă, se dovedește că în susul ministrului Justiție, cu niste nenoroci unele omenești, făurise, ultterior provocării scandalului toate actele de năpăstui contra Mitropolitului: după l-au pedepsit, să-l gîndit să găsească și-o vină. Atunci d. Stănescu, văzind că lucruri nu pot merge mai departe fata răscoalei generale, scriind de ciudă, consiliaza partidul să se retragă dela putere-arat și de adevărății să scoată, cind nu mai poate impune altceva, se fringe de mijloc se impune singură cu coada ceafă să se usuzeze de venin

ERATĀ

J. L. Caragiale
(continuare în pag)

SOUVENIRS d'Ile de F R A N C E



(continuare din
pag. 1)

fost triste imediat după ultimele noastre îmbrățișări în piață din fața liceului. Dar acest calm de pe față voastră, această impasibilitate din trăsăturile voastre m-a marcat în special. Poate aspirația condițiilor voastre de trai, diferența de cultură sau mai și-au eu ce să vă facă să fiți atât de pessimisti, mai îngrijorați de viitor decât suntem noi. Pentru că aici ne gîndim să trăim mai mult momentul, decât să economism sau să ne luăm elan pentru viitor, ceea ce explică poate -- dacă aceasta v-a socat -- că noi suntem deseori la cafenea și că noi nu ne uităm totdeauna la cheltuielile pentru jigări, ziar, jocuri video, biliard, flipper și alte lucruri de care noi abuzăm.

Dar scopul sejurului vostru nu a fost cel de a vă face să descoperiți societatea noastră, organizarea și funcționarea sa, să luați parte la tristețile și bucuriile noastre, cum am fi făcut-o cu prietenii, pentru că să nu spun adeverați fraji? Sper că în privința acestui plan totul să-a petrecut bine, chiar dacă Epernay reprezintă totuși Franța într-un aspect bun chiar și numai prin produsul său: řampania, care este totuși cel mai bun vin al lumii, cel puțin cel mai lăuos. Dar vai, voi nu veți mai avea ocazia poate să-l băti prea curind pentru că plecați. Însă nu este decât un simplu rămas bun atât de trist pentru că este pentru noi toți. "Pentru fiecare om și pentru fiecare eveniment, spunea, amintindu-și, Peguy, trece un minut, o oră, vine un moment în care evenimentul devine istoric, sună în miez de noapte, un amumit orologiu de orășel cînd evenimentul din real trece în istoric." Cînd acest miez de noapte va suna cînd veți fi în autobuz, în drum spre Paris. Dar gongul va răsună din nou puternic și multă vreme în sufletele noastre pînă cînd vom fi din nou aproape de voi, în România. Si la plecarea noastră va fi, fără îndoială, aceeași tristețe la despărțirea noastră. Dar vom începe din nou și dacă nu vom fi noi, va fi altcineva, poate copiii noștri. N-a spus cineva că istoria nu este decât o veșnică reinvenție? O pagină este întoarsă, dar cartea nu a fost închisă, este groasă și nu am parcurs decât prima pagină.

" Ce unește pe o femeie, un copil, un bărbat? Ce unește pe un tibetan, pe un kurd, pe un armean? Ce unește popoarele întregii lumi? Calitatea de a fi ființă umană. Ce este o ființă umană în ianuarie 1991? Cine leagă ființele umane? Impossibilitatea absolută de a juca un rol oarecare, dorința de a influența propriul destin, de a proteja mediul înconjurător, de a veghează asupra celor pe care li îubesc. Fără a vorbi chiar de libertate, egalitate. În mod exceptional, anul a început la 15 ianuarie.

Toti vor încerca să vă revedem curind în România, oricare ar fi prejul sau sacrificiul pe care îl vom avea de făcut pentru că orice s-ar întîmpla banii nu ne sănătăușor de procurat pe căi pare. Nu mai rămîne decât să sper că viața voastră va fi minunată, că succesele, reușitele voastre vor fi tot atât de mari cum au fost relațiile noastre, prin imaginea řampaniei.

Cu sinceritate,

(interviu acordat revistei
de doamna profesoara Unteanu)

- A existat un fapt, o situație care v-a socat prin diferența cu ceea ce este la noi?

- Da, curatenia. Dar nu e cazul să mai spunem, fiindcă e jenant pentru noi. Curatenia care domnește în școli este impresionanta.

- Ce v-a impresionat cel mai mult acolo?

- Totul. Dar în primul rînd biblioteca lor, care se numește Centru de Documentare și Informare și este realmente asa ceva. Este foarte luminat, aranjat cu gust și au dotarea aceea fantastica a lor... Erau copiii care-si petreceră timpul accio, citind, facindu-si lectiile, palavrăgind uneori, dar si studind.

Absolut toata biblioteca aceea, tot materialul lingvistic era fisat pe dischete. Orice informație de care aveau nevoie se putea obține pe ecran.

- Ce ne puteți spune despre sistemul lor de învățămînt?

- Francezii se pling că, nefiind selectiv, sistemul lor de învățămînt cade. Poate a decazut. De astă se plingeam și noi, că prin desființarea examenului de treaptă, cade puțin stacheta.

Noi avem extrem de multe cunoștințe. Dar sunt prea detaliate, prea multă teo-

rie. În privința asta, și manualele lor sunt asa. Dar ei nu sunt obligați să parcurgă toată materia. Din multimea aceea de cunoștințe ei selectează niste lucruri cu care se multumesc. În final, un elev de la un liceu de-al nostru, dacă e foarte conștientios, stie mai multă matematică decât un francez. S-a dovedit și la Epernay că matematicienii nostri erau mult mai buni decât ai lor. Dar nu uita că noi suntem un liceu de elită și că sistemul de învățămînt românesc nu este reprezentat de Liceul de Informatică, iar situația reală este mai tristă.

- Aveti vreo sugestie pentru liceul nostru?

- Nu ma pot referi la stiințele exacte, unde nu am soluții. As avea niste idei pentru stiințele umaniste. Nu e cazul să facem asa de multă stiință înaltă, asa multă critică literară, și nici nu stăpinim bine

bazele disciplinelor. Prințe probele lor de bacalaureat era rezumatul. Vouă vă se pare bizar, dar nu e asa. El se ocupă extrem de mult de stiința formulării frazei, de retorică, de lucruri care par simple la prima vedere. Un exemplu: la bacalaureat li s-a dat un text dificil, de etica genetică, cu cîrînta de a-l rezuma în 160 de cuvinte. Aparent e simplu. Dar nu e. Noi nu mai avem stiință asta. Ar trebui un pic simplificate cerințele, dar punind la dispozitie foarte mult material celor ce vor să cerceteze. Unii au, altii nu au posibilitatea de a înghîti tot ce li se da. Si atunci trebuie să fie lasati să aleaga. Sa li se ceară minimum.

- Ai materii diferite de ale noastre?

- Nu. Sună aceleasi. Au chiar ore de informare politică. Chiar la scolile generale, numite colegii, aveau lecții de informare politică, numite de ei educație civica. Într-o clasa copiilor notați, desi erau destul de mici, evenimentele din Golf. Si le erau prezentate imparțial. Li se spunea cine e Saddam, ce a facut Irakul, ce au facut americanii.

Ce mi-a mai placut: au un interes extraordinar pentru orele de desen, de muzica. Ei, spre deosebire de noi, pun un accent deosebit pe cultura. Si pentru aceasta există și fonduri, nu numai în învățămînt, dar la nivel național.

De mult se preconizeaza si se testeaza posibilitatea aparitiei, in cea mai buna revista de circuit international, a unei rubrici a absolvantului, in care acesta, descatusat, sa-si poata urma sufletul. greu incercat patru ani de zile. Clipa cea mare a venit. Deoarece nu stim cum sa fie acest prim articol -- reportaj, interviu, eseul sau mai stim noi ce -- alegem cu hotarire interviul.

Cautind un reprezentant al majoritatii, un student, constatam cu stufoare ca specia este pe cale de disparitie pe motiv de sesiune, iar cei care mai misca, facindu-se remarcati in mediul social, sint palizi la fata si au niste tichiri ciudate si ruseoase, simptome ale invataturii excesiv. Dar noi nu disperam si... l-am gasit: Bogdan Andone, student in Politehnica, a absolvit liceul nostru in anul de gratie 1990.

1. Reporterul : In ce facultate esti ?

Bogdan Andone : Automatika, evident, anul I.

2. R.: Iti place ?

B.A.: Categoric nu !

3. R.: Care sunt motivele ?

B.A.: N-am.

4. R.: Exista posibilitati de a-ti schimba parerea pe parcurs ?

B.A.: Studentii din anii mari spun ca da si as fi bucurios ca eu sa fiu timpul la faza asta.

5. R.: Ce parere ai despre promovatia ta ?

B.A.: Prima promovatie libera.

6. R.: Ce au reprezentat pentru tine anii de liceu ?

B.A.: Ceva timp.

7. R.: Mai concret ?

B.A.: Nu stiu exact. Pe de o parte putin timp pentru cit as fi putut sa fac, pe de alta mult fata de ce am facut efectiv.

8. R.: Poti sa dai cateva exemple ?

B.A.: In clasa a XII-a cind chiuleam de la ore sau le terminam imi placea sa stau in curte.

9. R.: Si ce faceai acolo ?

B.A.: Ma uitam la cei din anii mai mici cu ce mina fericta isi cheltuiau anii.

10. R.: Si ii compatimeai pentru risipa pe care o facau.

B.A.: Unii chiar stiau sa profite. Oricum ii invidiam per toti.

11. R.: Daca ai luato de la anii de liceu ?

B.A.: Din acest punct de vedere sunt incorrigibil.

12. R.: In alta ordine de idei ne poti povesti o intimpire pe care ai trait-o in liceu ?

B.A.: Sunt inca stresat de bancurile sadice ale unui coleg de banca, pentru a raspunde la asa o intrebare.

13. R.: A 13-a intrebare si ultima. Un numar sinistru si o chestiune de scandal: ce ne poti spune despre profesori ?

B.A.: (dupa ce intreaba in soarta daca chiar apare interviul) declar la asigurarile linistitoare ale reporterului) De fapt, de la bun inceput am pornit de la premisa sa fac viata usoara. Advarul este ca au existat si unele pauze in aceasta politica, unele din ele pe care le regret sincer. Asa... pentru voi... ce sa spun ? Nu-i chinuiti prea tare. In fond sunt si ei fiinte vii...

Deoarece studentasul nostru se lansase intr-o suita de acuzatii, scuze, injuraturi, citate in versuri, etc. de cenzura ne obliga sa consideram incheiat aici acest interviu si sa-i multumim domniei sale in viteza celui care vrea sa scape de o fiara dezlanuita. Ne cerem scuze pentru incoerenta raspunsurilor, dar trebuie sa intelegeti ca interviul a fost luat intre doua examene, asa ca nu luati de bune toate afirmatiile facute. Oricum, aviz amatilor, gura nebunului adevar graiese.

Interviu luat de Bogdan Andone, corespondent extern



(Criza - CONTINUARE DIN PAG. 1)

Asa taré constitutonala, intelegh si eu! Iata un partid exclusiv, care, in momentul cind se convinge ca-i este absolut imposibil a deslega o chestiune foarte primejdioasă, ce singur, prin răutate stupidă, si-a suscitat-o, face apel la adversari, le dă soarta afacerii in mină, li se lasă umilită la discretie, iar adversarul din opozitie, rezolvă chestiunea spre potolirea unei fierberi publice, a cărei urmari nu o puteau socoti. Si după aceea?... După aceea colectivistii rămân la putere.

.....

Cintec cu ochii albastri,
Cintec cu soare in inimi,
As vrea sa te uit uneori
si nu pot
Dorul de time sa-l chinui

NIHL

Sarutul dintii e floare
Uitata-ntr-un colt de mormint,
Iar visul acela ce doare
A intrat cu timpu-n pamant.

O vara-ngropata in mlastini,
O inima arsa pe rug,
Atit ochii tai prea albastri
mi-au lasat
Cind am vrut de blesteme sa fug.

Iar vara uitata asa va ramine
Inima scrum fara tine va fi
Si gindul ,nebun,va-ntreba daca miine
La fel de cald ca s-atunci ma vei privi.

Dar eu stiu ca nimic din genuine
In vis nu se-ntoarce, nicicind
Si-i spun sa ma lase acelui gind ce imi spune
C-ai sa te-ntorci la mine rizind.(!!!!)

Si astfel scriind despre viata
Eu tac in cuvinte
Si pling in lumini
Iar inima mea ar dori sa te-asculte
Picurindu-mi in viata simbolul divin.

E MAREA ENIGMA A VIETII TERESTRE
CA EA IL IUBESTE, IAR EL PLEACA IAR
FARA SA-I PESE DE LACRIMI RUPESTRE
CE UDA SI STING UN SUFLET DE JAR.

O
M
A
S
A

/ VICTORIE!



18.4.6.70

Televiziune si fantezie

Nu se poate afirma ca suntem un popor lipsit de fantezie. Dimpotrivă. Nu se poate afirma că suntem popor lipsit de televiziune. Dimpotrivă. Ba mai mult, putem afirma cu mină pe inimă că suntem un popor cu o televiziune plină de fantezie și cu o fantezie plină de televiziune. Dovada? Noi ne imaginam cum am dori să fie ea, iar ea dorește să ne-o imaginăm cum e.

Zi de zi, asezati comod (de preferință într-un fotoliu cu speteaza pentru a evita unele accidente neplacute) în fața micului ecran, cu un zimbet crispăt de 16 mm, intiparit și uitat pe fata, admiram apriga competiție pe care TV o duce cu noi și cu ea însăși cu scopul (nedeclarat) de a ne impune atuul ei. Încercind să forteze cheia succesului pentru a intra și ea pe drumuri europene sau macar în "Guiness Book" TV atacă tare: 15, 16, 17, 18. O reprezentare destul de reușită și cu oarecare sanse de cîstig de cauză dacă nu există riscul de a bate "pas"-ul pe loc. Poate dacă ar supralicită...

Nici micii telespectatori nu sunt ignorati: o întreagă paleta de jocuri și reviste le sunt dedicate, de la "Baby-star" la "Kojak-ul copiilor", de la "Dodo-ring" la "Stark spre viitor", nemaivorbind de animațele cu o bogată flora și fauna istorică și preistorică.

Nici nu-ți dai seama cînd se termină "Tortues Ninja" și cînd încep "Actualitatile", confuze datorata marii asemănări de situații și personaje. Asul de rosu Emanoil e aruncat la masa de joc-piesă de artillerie grea, personaj cu un caracter frumos ca o iarnă rusească, tunind și fulgerind contra decarului vartanian. Tirada să loveste mintile, ca un scud american, tancurile irakiene, stîrnind reale satisfacții TV-admiratorilor de bine și puternice indignari TV-admiratorilor normali, care în semn de solidaritate îi trimit un buchet de Delii. Pentru linistea dumnealui. Oricum, în asteptarea unui post de televiziune independent, s-a gasit unul care a intrat, independent, în postul televiziunii. Chinta royală Razvaleriu înlesneste postul negru al subalternului sau coleg, oferindu-i un post de atașat cultural la Radio Kuwait, unde îi s-ar trimite săptămânal un "Mic dejun TV".

Nici nu ne reglam bine respiroarea după ce flasnetă studioului 4 și-a incetat emisiunea profesionista, cînd suntem cum aceasta ni se taie din nou. De emotie. Cu o reală induisare urmarim caracterele galbene pe fond albastru, ce ne anunță marinimos genială lucra-

tură în fața careia ar crapa de necaz un Neculcescu Ureche: "Cronica Parlamentului". Si ce vedem? Vedem ce vedem, caci vedem cumplit și simțim monstruos, dar ce auzim depășește fantezia gramaticală cea mai bogată și versată. "Cei mai perfecti" barbati ai Națiunii veghează cu mintile în foc continuu la linistea tariei și la integritatea proprietelor bunzărare. Alesii tariei vor selecționa în urma unui sublim effort lozul cîstigator, dind legi noi pentru a avea ce abrogă și abrogind legi vechi pentru a avea ce reactualizează. Vorba ceea: "uite popa, nu e popa". Pardon, la noi e, și încă în inflație. Avem popi cuvințiosi și popi guralivi, popi în greva foamei, popi în delegație și popi singuratici. Nici nu apuci bine să zici "trombon" ca te și trezesti cu un Obor de preoți cădehnitind și tamind în gura mare de sfintele și sfintii la moda, intru iertarea pacatelor.

Lozul cîstigator se pare însă că l-a tras Jana Gheorghiu, cîstigatoarea concursului "Mister TVRL", salutată fară ipocrizie și prejudecăti de toti prietenii (și nu-știu putini aceia!) pentru rezultatele excepționale în încercarea de emancipare a barbatului-prezentator în raport cu alte sexe. La cîrerea unui mare număr de telespectatori loviti de nostalgie, este reprogramat filmul cu mare succés de casa "Inspectorul Hoku". Deghizat cu o superba poadă capilară și renunțind la famosii ochelari fumurii, inspectorul aspiră să participe la concursul "Ghicită cine-i personajul?". Pentru usurarea misiunii publicului ghicitor (v-am prins, vrăjitoarelor!) reamintim ca sus-numitul deghizat este adeptul suprematiei puterii adevarului prin impunerea adevarului puterii.

Să, că orice joc profesionist de înaltă competență și calitate și cel jucat în Cazinoul Național (rangul 1 și 2) implică riscurile lui. Mai deunazi, un grup rebel de vreo 600 de play-boys și play-girls, autointitulați "Sindicatul liber de vesela amintire", încarcăti în două Trabanturi, s-au răsculat și au cerut cu insistență tunderea mai-marelui lor. Rezultatul la pauza: asul "de rosu" s-a transformat în asul "de pică". Rezultatul final: cei 600 au fost reciclați și trimisi la emisiunea "Veniti cu noi pe programul II", caci cine nu-i cu noi e contra noastră, sau la "Romanta amintirilor" pentru a reinvența nemuritorul slagăr: "Sa nu uitam niciodată să iubim trandafirii" ... Caci, oricum, spinii trandafirului sint întotdeauna în legitimă aparare.

Ssst! Vorbiti mai incet! Televiziunea va asculta!

semnat: Unul care triseaza.

E ora 11. Ar trebui să fiu la oră. Dar pentru că nu sun acolo, o să va spun o poveste frumoasă. Despre mirajul libertății. Despre farmecul chilului fără scop. Despre orele în care nefiind în clasă, nu se stie de ce, nu e nimic de făcut și se moare de plăcileșala. Unii spun că a început scoala. Dar eu nu cred. Plecăm de la ore pentru că nu sunăm de ce am sta. Pentru că nu le mai găsim interesante. Așa că frecventa este idiliică. Un grup de elevi întâmpină resemnat profesorul, scuindu-se că nu au avut curajul să plece că toti ceilalți. În liceu miroase a vacanță. Astă numai dacă putem identifica vacanța cu neseriozitatea. Mai sună părintii care ne întrebă pentru de mai venim la scoala. Li se pare inutil drumul. Dar noi ne suntem atât de bine împreună! Sigur, nu în cadrul orelor de curs. Ne place să fim în mijlocul colegilor. Scoala, această mare familie! Această cămină deliceventilor infantilă! De ce nu am venit la scoala, cînd abia ajunsi acasă astăzi cu nerăbdare să ne întoarcem și ne omorim timpul vorbind la telefon... tot cu colegii. Ne iubim foarte mult unii pe alții. Fără împreună reușim să facem cît de cît acceptabile orele de curs petrecute oriunde și oricum, dar fără profesori. Aceasta ar fi povestea. Acum e ora 11 și jumătate și ma gîndesc: oare ce mai fac dragii nostri profesori, ca nu i-am mai văzut de anul trecut?

Bianca Popp

Z-U-

Publicarea la gazeta de perete este incomodă și u-neori fără efect. Pentru înălțarea acestui handicap propunem înființarea unei publicații a colectivului de profesori ("Vocea catedrei", "Profesorii stie tot" sau prin zonă). Le putem acorda sprijinul nostru dezinteresat.

P.F.

STEP BY STEP...

Jon Bon Jovi este numele unui solist vocal de excepție. Bon Jovi este numele formației care a reusit în scurt timp să cucerească topurile hard-rock în Statele Unite și în Europa. Jon Bon Jovi (chitară solo, muzică, voce), David Bryan (claviatură), Richie Sambora (chitară solo), Alec John Such (chitară bass) și Tico Torres (baterie) debutează în 1986 cu albumul "Slippery When Wet" uimind și incitant iubitorii acestui gen de muzica. Al doilea album "7809 Fahrenheit" (1987) convinge și asigura succesul formației. Tot în 1987 apare și albumul "Break-out" care nu aduce aproape nimic nou (patru melodii sunt preluate de pe albumul anterior), dar Bon Jovi are tot mai mulți fani și da lovitura în 1988 cu albumul "New Jersey" care se vinde în peste un milion de exemplare. Anul 1989 marchează, din pacate, despărțirea lui J.B.J. de restul trupei. Totuși în 1990 alături de o alta trupă el compune albumul "Blaze of Glory". Succesul este neasteptat, având în vedere genul muzical abordat -country- în unele melodii. Acest lucru se explică prin faptul că Bon Jovi a compus sub impresia western-ului "Young Gun's II". În ansamblu însă albumul se înscrise în hard-rock. Iată melodiiile acestui album:

1. Billy Get Your Guns
2. Miracle
3. Blaze of Glory
4. Blood Money
5. Santa Fe
6. Justice in the Barrel
7. Never Say Die
8. You Really Got Me Now
9. Dyin' Ain't of a Livin'
10. Bang a Drum
11. Guano City

JON BON JOVI

Blood Money

Hey Patty Garrett that's what I used to call you
They tell me you want me but I hear they've got you
They made you a lawman with a badge made of silver
They paid you some money to sell them my blood

But you say this ain't about me, this ain't about you
Or the good and the bad times we've both been through
When the lines between brothers and justice have change
You do what you've got to cause you can't walk away

I wonder what would have happened
If you were the killer
And I was the hero
Would things be the same
Or would I have traded
Your life for my own life
Would I have paid
Your debts in your place

But you say this ain't about me, this ain't about you
Or the good and the bad times we've both been through
When the lines between brothers and justice have change
You do what you've got to cause you can't walk away

Blood money
That's what I called it
'Cause money for blood ain't no fair exchanged
Blood money
Bought and then sold you
But your conscience is all you can take to your grave.

Păun Cristian

indivizi au incins un bridge du bios. Un membru al redacției fi privescă chioriș și mă asigură că are de gînd să-i dea afară. Așa e, domnule! Ies plin de admiratie.

Ocolind locul fostei statui a festului Prim-ministrului, intru la Coral. Computerul refuză cu obstinație să execute vreun program și îl privesc trist, el aşteaptă înțelegerător.

Am văzut-o și pe-asta. Ure la etjеле de mai sus, căci am auzit lucruri de mirare. Legenda spune că, într-o vreme, elevii își cărau bîncile cu ei acasă, pînă cînd Direcționea a dispus să fie strasnic legate. Ce vremuri! Ni noștri iau și ei ce găsesc, însă... sic transit gloria mundi! Păcat, căci era o tradiție frumoasă.

Întreb de legendarul Serif. Nu-l mai știe nimeni. Aflu însă că Dl Prof. Lupu își coase ermetic mănușile și căciula înainte de a adormi. Chestie de gust.

La plecare, dau o rătă prin curte. O punghă cu apă rătăcită cade lîngă mine. Bine că-s des-tept. Mă mai uit o dată deasupra porții -unde, într-adevăr, nu se vede nici o inscripție.

Să totuși, aici este Liceul de Informatică.

Serif

F
A
R
A

Pe la orclele prințului, treo spre lîngă Ambasada Italiană. În față, o clădire veche, frumoasă: fostul liceu "Dr. Petru Groza". Mă uit cu atenție deasupra porții; nu scrie nimic. Nici nu încerc să intru pe ușa principala, păzită de un Cerber în halat de molton visiniu. Trec discret pe lîngă o perete care se sărută.

Ajung în curtea interioară. Aici, juniorii talentați joacă ping-pong pînă la uitare de sine. Pe terenul de handbal - fotbal de calitate. Pare a fi un liceu de tipi sportivi. Asist la un gut stupid într-o mingă de baschet.

Lîngă intrarea elevilor, mese-rișii fumează. Pe ușă, un afis cu revista concurenței ("Decembrie").

Urc pînă la primul nivel și intru în clasele a XII-a: A, B, C, D. Toate goale. Mă uit pe o bancă. Scrijelit cu-n scoartă de copac stă scris într-un chenar îngrijit: "Aici am pierdut 4 ani". Bravo tîie. În fundul clasei, două grupuri de profesioniști joacă șeptic. Se juca și în cercuri mai înalte, Dumnezeu să-i ierte. Intru și la "Bitu". În sfîrșit, dau peste intelectuali. Patru



PEŞTE

Publicăm rezultatele sondajului de opinie despre treapta a II-a, sondaj realizat în rândul a 180 de elevi din totalul de 350 ai claselor a X-a.

La prima întrebare, referitoare la sentimentul cu care este privit concursul, am obținut că

36,11% îl privesc cu dezaprobație (deci refuză categoric ideea de treaptă);
32,78% cu resemnare (ca pe o necesitate inevitabilă);
12,22% cu încredere;
11,67% cu indiferență;
7,22% cu teamă;

Întrebati despre perechea de materii pe care ar alege-o dintre matematică, fizică, chimie și limbi străine, 75,00% s-au pronuntat pentru matematică-fizică; 13,69% pentru matematică-limbi; 7,78% pentru fizică-limbi; 1,67% pentru fizică-chimie; 1,11% pentru mate-chimie și 0,55% (deci i elev) pentru chimie-limbi.

Deci materiile de concurs au totalizat următoarele procente:

Matematică	***	90,00%
Fizica	---	84,44%
Limbile străine	***	22,23%
Chimia	---	3,33%

Despre modul de selectare a disciplinelor de concurs s-au exprimat următoarele păreri:

42,76% au optat pentru două materii impuse;

39,44% pentru oricare două din patru;

17,78% pentru una impusă și una la alegere.

Cit despre introducerea INFORMATICII ca materie de concurs, 65% au fost împotriva și numai 35% pentru. Cam puțini informaticieni în singurul liceu de informatică din București!

Vă prezentăm în continuare o parte din cele mai reprezentative și mai interesante motive pentru care elevii claselor a X-a nu vor să dea concurs la informatică:

"Pentru că, de fapt, nu sunt opt ore de specialitate - cel puțin lucru la calculator este ocazional!"

"La modul la care se face... și pe deasupra nici nu sunt manuale și nu toti profesorii cred în ea!"

"Pentru că ar fi un disastru, te nivelul la care se face informatică, nu cu virfuri, ci cu ce principale media elevilor, nu semnifica examen nu e posibil."

"Rezavantaj clasele de electrotehnica!"

"Consider că este o disciplină care nu poate fi ventură și teoretic ci doar practică."

"Nu are sens să ne complicăm viață."

realizator: Mihai Câmpeneanu

Continuam seria de anchete în legătură cu starea echipamentelor de tehnică de calcul din liceu. De data aceasta cu dl. profesor Marcel Homorodeanu am observat că la CORAL funcționează 12 posturi din totalul de 16, iar la I-106, care a fost reparat în cele din urmă după lupte "seculare" cu birocratismul și lipsa de raspundere a celor de la IIRUC, funcționa 10 posturi tot din 16. În total 10 linii din 32 erau nefuncționale (la cele două sisteme). De asemenea, minicalculatoralele nu erau într-o stare completă de "sanatate"; anumite zone de memorie RAM aveau defectiuni fizice care permiteau doar lucru cu intermitență, cu "pauze de odihnă". Pe de altă parte, la CORAL compilatorul PASCAL trebuia uneori reincarcat de pe banda magnetică de două-trei ori, deoarece în cursul compilării reusea să se autodefekteze, astfel incit după aceea era inutilizabil (nu mai recunoștea nici un cuvînt din cheie PASCAL).

Chiar atunci am fost de fata la o nouă sesizare telefonică facuta de dl. prof. Homorodeanu; a doua zi au venit cei

in cauza, dar rezultatele nu sunt nemaiponibile: la o saptamîna după aceasta ancheta (care a fost efectuată marți, 29-I-1991) lucrind efectiv la CORAL am constat că după cîteva ore sistemul devenise inutilizabil, deoarece nu reusea să funcționeze decît 5 minute, după care se bloca singur.

In privința PC-urilor din 4 funcționează doar 3 (2 Felix-PC și Robotron PC). Junior-ul XT nu funcționează încă, dar este în atenția IIRUC. Tele-Nova este acaparat de cei de la Bit, dar oricum nu dispune de un interpretator BASIC și de un editor de texte.

Cit despre cele n HC-uri, în numarul viitor.

Nichită Codrin

Colectivul

REDACȚIONAL

Redactor: Laurențiu Popescu
vice-redactor: Viorica Andreescu
redactor: Andreescu Mirela
redactor: Oana Chiticu
redactor: Dorin Chiticu
redactor: Codrin